

Obituari

En record del professor Julio Ruiz Berrio

El dia 9 del passat mes d'octubre es va produir el traspàs del doctor Julio Ruiz Berrio, membre del consell assessor de la revista *Educació i Història* i una de les persones que han tingut més influència entre els historiadors de l'educació a Espanya des dels anys setanta del segle passat. El doctor Ruiz Berrio, que havia nascut a Madrid el 28 de desembre de 1936, va estudiar a la Universitat Complutense de Madrid, on es va llicenciar en Filosofia i Lletres el 1962. En aquesta mateixa universitat, el 1965, va presentar la tesi doctoral, amb el títol «La enseñanza en Madrid, en tiempos de Fernando VII». A partir de 1965 combina diversos càrrecs docents a la Universitat Complutense amb el de col·laborador científic de l'Institut San José de Calasanz del CSIC. El 1983 obté la càtedra d'Història de la Pedagogia de la Universitat d'Oviedo, i el 1990, la de la mateixa especialitat a la Complutense de Madrid, plaça que va ocupar fins a la seva jubilació i nomenament de professor emèrit el 2010. Al llarg de la seva trajectòria professional va ocupar diversos càrrecs directius en societats científiques relacionades amb la seva especialitat. Ell va ser el promotor de la Secció d'Història de l'Educació de la Societat Espanyola de Pedagogia, que es convertiria més tard en Societat Espanyola d'Història de l'Educació, de la qual va ser primer president el 1989. El doctor Ruiz Berrio fou també el promotor i primer president de la Societat Espanyola per a l'Estudi del Patrimoni Historicoeducatiu, que es va constituir el 2003. El seu interès per la conservació del patrimoni històric relacionat amb l'educació es va fer palès amb l'impuls que va donar al Museo de Historia de la Educación Manuel Bartolomé Cossío de la Universitat Complutense. El mestratge del doctor Ruiz Berrio s'ha manifestat també en un important nombre d'estudis i recerques donats a conèixer en nombrosos llibres i articles. Al llarg de la seva trajectòria científica es va interessar per un ampli ventall de temes, com són, entre d'altres, la renovació educativa a l'època del despotisme il·lustrat i la política educativa de les

primeres dècades del segle XIX; el pensament educatiu dels primers liberals espanyols i especialment de Manuel José Narganes de Posada; la història de la formació dels mestres i professors; els llibres escolars i infantils amb els seus estudis sobre l'editorial Calleja o el museisme pedagògic i, en general, la història de la cultura escolar.

El doctor Ruiz Berrio ha tingut una influència fonamental en la renovació que ha viscut la història de l'educació espanyola els darrers quaranta anys. El seu compromís amb una metodologia històrica oberta a la resta de ciències socials i interessada per nous temes i noves fonts va encoratjar molts d'investigadors a construir una història de l'educació més disposada a interpretar el passat educatiu que no simplement a descriure els fets. Una història més disposada a ajudar-nos millor a entendre el present. Recordarem el seu testimoni d'investigador rigorós i el seu tarannà generós i amical.

La direcció